

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 14. března 2013 v senátě složeném předsedy JUDr. Jindřicha Fastner a soudců JUDr. Ivo Skoupého a JUDr. Vladimíra Vočky, Ph.D. odvolání obžalovaných [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22.10.2012, č.j. 6T 1/2011-959, a rozhodl **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. e), f) tr.ř. se napadený rozsudek **zrušuje ohledně všech těchto obžalovaných ve výrocích o trestu a náhradě škody.**

Podle § 259 odst. 3 tr.ř. se znovu rozhoduje, že podle § 235 odst. 2 § 35 odst. 1 tr. zák. č. 140/1961 Sb. se ukládají tresty odnětí svobody, a to:

- obžalovaným [REDACTED] nar. [REDACTED], [REDACTED] nar. [REDACTED] a [REDACTED] nar. [REDACTED] každému ve výměře **dvou let a šesti měsíců,**
- obžalovanému [REDACTED] nar. [REDACTED] ve výměře **tří let.**

Podle § 60a odst. 1, 2 tr. zák. se č. 140/1961 Sb. se u **všech těchto obžalovaných výkon trestu podmíněně** odkládá na zkušební dobu **čtyř let,** a to **u všech** za současného vyslovení **dohledu nad nimi.**

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. jsou všichni tito obžalovaní **povinni zaplatit společně a nerozdílně** poškozenému [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED] škodu ve výši 50.000,- Kč. Se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody se tento poškozený podle § 229 odst. 2 tr.ř. odkazuje na řízení v občanskoprávních věcech.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 2.10.2012, č.j. 6T 1/2011-959, rozhodl Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) již podruhé, když obžalované [redacted] a [redacted] uznal vinnými, že dne [redacted] 2009 v době mezi 11.00 hod. a 01,15 hod. ve [redacted] v domě čp. [redacted] v ulici [redacted] z popudu [redacted] a po předchozí domluvě, v úmyslu donutit [redacted] nar. [redacted] k poskytnutí majetkového prospěchu [redacted] kdy předtím telefonicky zavola [redacted] poškozenému, že pro něho má požadované peníze a domluvil schůzku, pak vstoupili společně s dalšími nejméně třemi neustanovenými osobami do kanceláře společnosti [redacted] kdy zaťukali, prohlásili se za policisty a poté, co [redacted] otevřel dveře do kanceláře, ho [redacted] praštil obuškem do hlavy, následně ho chytil spolu s další osobou a hodil ho na konferenční stůl, a poté do křesla, kde ho drželi, a [redacted] nar. [redacted] povalila další neustanovená osoba na zem a donutila ji ležet, a poté [redacted] vedle něhož stál [redacted] a další neustanovená osoba (přičemž [redacted] a další neustanovená osoba stáli v chodbičce u vstupních dveří kanceláře, které hlídali), pod pohrůžkou, že pokud tak neučiní, zabije ho, nutil [redacted] aby podepsal směnku na částku 2,000.000,- Kč a, ve prospěch [redacted] a prázdné listy papíru a dohodu o narovnání, což když nechtěl [redacted] učinit, praštil ho obžalovaný [redacted] do hlavy, kdy dále byl poškozený mlácen po těle a nohách, , přitom ostatní obžalovaní v kanceláři rozbili ventilátorem zn. Concept bezpečnostní kameru v místnosti v hodnotě 3.796,- Kč a ventilátor v hodnotě 720,-Kč tak rovněž rozbili, a dále zničili a následně odnesli notebook zn. Asus v majetku [redacted] v hodnotě 13.447,- Kč, a ke škodě [redacted] odcizili počítač Sony [redacted] v hodnotě 16.422,- Kč a odnesli finanční částku ve výši nejméně 50.000,- Kč z jeho kanceláře, z nichž předali 20.000,- Kč [redacted] za její notebook a poté [redacted] a [redacted] odvezli svými automobily za [redacted] nar. [redacted] který se tehdy nacházel v bydlšti svých [redacted] ve [redacted] přivolali ho do vozidla, ve kterém přivezli [redacted] a [redacted] mu předložil k podpisu několik listin, které [redacted] v obavě z přítomných obžalovaných podepsal a obžalovaní pak [redacted] odvezli na okraj města, ke ji propustili a [redacted] odvezli na jiné místo ve městě a rovněž ho propustili.

Při tomto výroku o vině kvalifikoval krajský soud jednání všech obžalovaných jako trestné činy vydírání podle § 235 odst. 1, písm. b) a krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zák. č. 140/1961 Sb., ve znění účinném do 31.12.2009 (dále též jen „tr.zák.st.“).

Podle zákona č. 140/1961 Sb. uložil krajský soud obžalovaným také úhrnné tresty odnětí svobody, a sice všem v trvání tří let, ovšem obžalovaným [redacted] a [redacted] výkon těchto trestů podmíněně odložil na čtvřletou zkušební dobu za současného vyslovení dohledu nad nimi, zatímco obžalovanému [redacted] uložil úhrnný trest v této výměře jako nepodmíněný a pro výkon trestu jej podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. st. zařadil do věznice s ostrahou.

Všem obžalovaným uložil krajský soud zaplatit podle § 228 odst. 1 tr.ř. společně a nerozdílně poškozenému [redacted] škodu ve výši 79.869,- Kč, když se zbytkem uplatněného nároku odkázal tohoto poškozeného podle § 229 odst. 2 tr.ř. na řízení v občanskoprávních věcech.

I proti tomuto druhému rozsudku krajského soudu podali všichni obžalovaní včasné odvolání, které všichni zaměřili do výroku o vině a trestu.

Obžalovaný [REDAKCE] v odvolání namítal, že trestní oznámení podal ve skutečnosti on na jednání poškozeného [REDAKCE] ovšem nakonec se ocitl v roli pachatele. Svědek [REDAKCE] potvrdil, že obžalovaný [REDAKCE] byl poškozeným [REDAKCE] [REDAKCE] připraven prakticky o veškerý svůj majetek. Obžalovaný [REDAKCE] vstoupil do kanceláře poškozeného [REDAKCE] v době, kdy tam byl pouze tento poškozený, což potvrdila i svědkyně [REDAKCE]. Učinil tak pouze proto, aby s [REDAKCE] projednal jejich obchody, ne proto, aby jej vydíral. Tím, který vydíral, byl naopak poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] který mu vyhrožoval likvidací celé jeho rodiny. Svědek [REDAKCE] byl požádán o zprostředkování celého sporu, do něhož se obžalovaný [REDAKCE] nijak nevměšoval. Nemůže být proto považován za pachatele trestných činů vydírání, resp. krádeže. Navrhl proto, aby napadený rozsudek byl v jeho případě zrušen a znovu bylo odvolacím soudem rozhodnuto tak, že obžaloby se podle § 226 písm. a) tr.ř. zprošťuje.

Rovněž obžalovaný [REDAKCE] nepovažuje napadený rozsudek za správný, pokud se týká jeho osoby. I když krajský soud provedl důkazy, jejichž provedení mu vrchní soud nařídil, nepřinesly tyto důkazy do věci jasno a zůstávají proto vážné pochybnosti o jeho účasti na celém jednání. Ty pramení zejména z rekonice, která byla provedena před zahájením trestního stíhání bez účasti soudce, což je vada, která je podle § 158a tr.ř. neodstranitelná a činí takový úkon neúčinný. Podle zásady „zákalu plodů z otráveného stromu“ jsou pak neúčinné i důkazy, které z takto nezákonně provedeného důkazy vzešly. Obžalovaný [REDAKCE] uplatnil výhrady též proti výroku trestu, když poukázal na to, že mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody přesto, že poslední dvě odsouzení má zhlazena a hledí se proto na něj, jako by nebyl odsouzený. Navrhl, aby ohledně něj byl napadený rozsudek zrušen a znovu aby bylo odvolacím soudem přímo rozhodnuto tak, že se zprošťuje obžaloby.

Také obžalovaný [REDAKCE] poukázal v odvolání na to, že krajský soud sice provedl důkazy, jejichž provedení mu bylo uloženo odvolacím soudem, ovšem tyto důkazy nesprávně zhodnotil. Zdůraznil, že žádným procesně relevantním způsobem nedošlo k jeho identifikaci jako osoby, která se podílela na přepadení poškozeného [REDAKCE]. Též tento odvolatel poukázal na nepoužitelnost rekonice, již nebyl přítomen soudce a na teorii nepoužitelnosti a i dalších důkazů, které z této rekonice vyplývají (teorie „ovoce z otráveného stromu“). Pokud jde o otázku trestu, uvedl, že i kdyby snad byl správný výrok o vině, je uložený trest nepřiměřeně přísný, neboť oproti původnímu rozsudku byla zmíněna právní kvalifikace skutku. Upozornil též i na skutečnost, že zatímco v prvním rozsudku krajského soudu byli obžalovaní zavázáni k náhradě způsobené škody pouze ve výši 50.000,- Kč, v napadeném rozsudku je soud prvního stupně zavázal k náhradě škody ve výši téměř 80.000,- Kč, ačkoli proti prvnímu rozsudku se odvolali pouze obžalovaní, takže takový postup je v rozporu se zákazem reformationis in peius (změny k horšímu), obsaženým v § 264 odst. 2 tr.ř. V petitu jeho odvolání bylo navrženo, aby odvolací soud napadený rozsudek, pokud se jej týká, zrušil a znovu rozhodl tak, že věc se vrací soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Podobné argumenty uplatnil v odvolání i obžalovaný [REDAKCE]. Zdůraznil, že poškozený [REDAKCE] je osobou krajně nevěrohodnou, což je patrné i z toho, že vystupuje v řadě trestní řízení jako obžalovaný a v současné době je ve výkonu trestu pro trestné činy podvodu. Proti jeho svědecké výpovědi svědčí též svědecká výpověď [REDAKCE].

který měl také podepisovat listiny předkládanému obžalovanými. Z napadeného rozsudku není zřejmé, proč byl za spolupachatele obou posuzovaných trestných činů, považován též obžalovaný [REDAKCE] když žádného trestného jednání se neúčastnil, resp. nedokládá to žádný z provedených důkazů. V petitu odvolání tohoto obžalovaného bylo navrženo, aby odvolací soud napadený rozsudek ohledně jej zrušil a znovu rozhodl tak, že obžalovaný se zprošťuje obžaloby.

Když vrchní soud z podnětu podaných odvolání podle § 254 odst. 1, 2, 3 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, i správnost postupu řízení, jež jim předcházelo, dospěl k následujícím závěrům.

První rozsudek jenž byl soudem prvního stupně v této věci vydán 30.6.2011, pod č.j. 6T 1/2011-680, se liší od jeho druhého rozsudku především v tom, že obžalovaní byli tímto prvním rozsudkem uznáni vinnými též pokusem trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1, 2 písm. d) tr. zák. st. a omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1 tr. zák. st. V otázce trestu jsou oba rozsudky shodné. Pokud však jde o náhradu škody, krajský soud ve svém prvním rozsudku závázal obžalované nahradit poškozenému [REDAKCE] podle § 228 odst. 1 tr.ř. jen škodu ve výši 50.000,- Kč, když se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody jej podle § 229 odst. 1 tr.ř. odkázal na řízení občanskoprávních věcech.

Po zrušení tohoto prvního rozsudku krajského soudu usnesením vrchního soudu v Praze ze dne 16.11.2011, č.j. 2To 87/2011-759, provedl krajský soud v novém hlavním líčení všechny důkazy, jejichž provedení mu nařídil odvolací soud a řídil se též právním názorem nadřízeného soudu (§ 254 odst. 1 tr.ř.). Řízení před soudem prvního stupně je proto kompletní a zásadní procesní chyby, resp. neúplnost dokazování, mu nevytýká ani žádný z odvolatelů. Klíčovou otázkou proto je jednak hodnocení provedených důkazů a jednak právní posouzení zjištěného skutkového stavu věci.

Hodnocení důkazů je doménou toho soudu, který důkazy provedl, v tomto případě tedy soudu prvního stupně. Pokud nalézací soud provedl v potřebném rozsahu formálně správně všechny relevantní důkazy a pokud tyto důkazy též logicky správně podle § 2 odst. 6 tr.ř. zhodnotil, není odvolací soud oprávněn do tohoto hodnocení důkazů zasahovat, tj. zpochybňovat jej, měnit či rušit. Podle přesvědčení odvolacího soudu rozsudek soudu prvního stupně odpovídá těmto kritériím, je v souladu s § 125 odst. 1 tr.ř. i zdůvodněn, včetně otázky, že soud prvního stupně nevycházel ze shora zmíněné nezákonně provedené rekognice, ale z dalších důkazů, které skutkový stav věci spolehlivě prokazují. Při interpretaci výše zmíněné zásady „zákazu plodů z otráveného stromu“, nelze jít tak daleko, že by jednou pro vždy byly absolutně znehodnoceny všechny důkazy, jež se na prvotním nezákonném důkazu podílely, tj. že by do budoucna neplatila žádná ze svědeckých výpovědí, protože svědci byli účastni nelegálně provedené rekognice (aniž o její nelegálnosti věděli).

V otázce skutkového zjištění se proto odvolací soud plně identifikuje s rozhodnutím soudu prvního stupně, které je v napadeném rozsudku podrobně a přesvědčivě zdůvodněno.

Po odstranění vad, jimiž byl zatížen první rozsudek krajského soudu, je zákonná i právní kvalifikace zjištěného skutku v jeho druhém (napadeném) rozsudku tj. pouze jako trestné činy vydírání podle § 235 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. st. krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zák. st.

Dlužno poznamenat, že posuzovaný skutek byl spáchán ještě před účinností nového trestního zákona č. 40/2009 Sb. (dále jen „tr. zák. n.“) a protože tento nový trestní zákon není pro obžalované příznivější, byl podle § 3 odst. 1 tohoto trestního zákona správně aplikován trestní zákon účinný v době spáchání činu.

Co se týče výroku o trestu, krajský soud uložil obžalovaným ve svém novém rozsudku stejné tresty jako v rozsudku původním. V novém rozsudku však již není, na rozdíl od původního rozsudku obsažena kvalifikace jednání obžalovaných jako pokus trestného činu vydírání podle § 8 odst. 1 § 235 odst. 1, 2 písm. d) tr. zák. st. a jako trestný čin omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1 tr. zák. st. Nový rozsudek soudu prvního stupně je tedy oproti původnímu rozsudku pro obžalované příznivější, přičemž proti původnímu rozsudku podali odvolání pouze oni. Odvolací soud proto považoval za spravedlivé, aby obžalovaným byli uloženy tresty přiměřeně zmírněny. Obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] proto podle § 235 odst. 2, § 35 odst. 1 tr. zák. st. uložil úhrnné tresty odnětí svobody o šest měsíců kratší, než jaké uložil soud prvního stupně, tedy uložil jim tresty v trvání dvou let a šesti měsíců. Stejně jako soud prvního stupně výkon těchto trestů podle § 60a odst. 1, 2 tr. zák. st. podmíněně odložil na čtyřletou zkušební dobu, a to za současného vyslovení dohledu nad obžalovanými.

Obžalovaný [REDAKCE] v odvolání správně namítá, že poslední odsouzení pro trestné činy výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. st. a podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. st. mu byla zahazena pravomocným usnesením Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 28.2.2012, č.j. 22Nt 9/2012-815. Hledí se tedy podle § 106 tr. zák. n. na něj, jako by nebyl odsouzen. Podle přesvědčení odvolacího soudu by proto bylo v rozporu s účelem trestu, kdyby on jako jediný ze všech obžalovaných musel uložený tříletý úhrnný trest odnětí svobody vykonat. I když jeho účast na trestné činnosti byla nejvýraznější ze všech obžalovaných, je nutno přihlídnout k době, která od spáchání činu uplynula i k osobě poškozeného, který se svými pochybnými podnikatelskými aktivitami zásadně neliší od obžalovaných. Vrchní soud proto sice uložil obžalovanému [REDAKCE] podle § 235 odst. 2 § 35 odst. 1 tr. zák. st. znovu úhrnný tříletý trest odnětí svobody, ovšem stejně jako u ostatních obžalovaných jeho výkon podle § 60a odst. 1, 2 tr. zák. st. podmíněně odložil na čtyřletou zkušební dobu, a to za současného vyslovení dohledu nad tímto obžalovaným.

Správně bylo namítnuto, že v původním rozsudku krajského soudu ze dne 30.6.2011, č.j. 6T 1/2011-680, byli obžalovaní zavázáni podle § 228 odst. 1 tr.ř. nahradit poškozenému [REDAKCE] škodu jen ve výši 50.000,- Kč. Tato škoda sice byla prokázána, ovšem proti tomuto původnímu rozsudku se odvolali jen obžalovaní, takže je v rozporu se zásadou zákazu reformationis in peius (§ 264 odst. 2 tr.ř.), jestliže krajský soud je nyní zavázal k náhradě škody ve výši téměř 80.000,- Kč. Vrchní soud proto podle § 258 odst. 1 písm. f) tr.ř. napadený rozsudek zrušil v tomto výroku a znovu podle § 259 odst. 3 tr.ř. rozhodl tak, že obžalované zavázal, aby společně a nerozdílně nahradili poškozenému [REDAKCE] škodu v původní výši 50.000,- Kč. Se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody odkázal odvolací soud tohoto poškozeného podle § 229 odst. 2 tr.ř. na řízení v občanskoprávních věcech.

Ze všech až dosud uvedených důvodů, tedy rozhodl vrchní soud o odvolání obžalovaných proti rozsudku krajského soudu tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku odvolacího soudu. Pokud v tomto rozsudku není uvedeno jinak, odkazuje se na napadený rozsudek.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek. Lze však proti němu podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat ve prospěch i v neprospěch obviněného pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím svého obhájce. Jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud.

V Praze dne 14. března 2013

Předseda senátu:
JUDr. Jindřich Fastner, v.r.

Za správnost vyhotovení:

